

JO..., SEMPRE JO!

Parracs... llàgrimes... polls...
El pària entre els pàries fa la seva via.
Silueta tragicòmica
de desfeta, d'abandonament de badalls de fam
que criden la Mort!
I jo guaito el pària entre els pàries
i torno a guaitar-lo
i m'escometen, alhora, repulsió i llàstima.
Però una sensació tota nova em domina i m'esglaia.
Ell... sóc jo..., jo!

* * *

Gemecs... estigmes... mocs...
El feble entre els febles fa la seva via.
No té pare ni mare
i rodola pel món com un còdol de fona
petit, petit...
I jo guaito el feble entre els febles
i torno a guaitar-lo
i m'esborrono, ensems, de tendresa i de fàstic.
Però un sentiment que no sé definir m'atenalla.
Ell... sóc jo..., jo!

* * *

Arrugues... tremolors... baves...
El senecte entre els senectes fa la seva via.
Es com soca eixuta
que ja ho ha donat tot i ha devingut un pobre
manat d'estelles.
I jo guaito el senecte entre els senectes
i torno a guaitar-lo
i en emmirallar-m'hi sento un calfred d'angoixa
Ell... sóc jo..., jo!

* * *

Pànic... Suor bruta
El míser entre els míseros fa la seva via.
Tenia casa i família,
però li ha robat tot una pluja sinistra
de foc i de sang!...
I jo guaito el míser entre els míseros
i torno a guaitar-lo
i em tinc que prémer el front entre les mans de ràbia
Ell... sóc jo..., jo!

J. M. FRANCÈS.

Març del 1937.